

Justitsministeren ad interim (Høring): Det foreliggende Forslag blev fremsat her i det høje Ting af Regeringen i forrige Rigsdagssamling og blev vedtaget i det hele uforandret. Det gik derefter til Folketinget, hvor det har været til Behandling i indeværende Samling, men er undergaaet meget væsentlige Forandringer. Jeg skal tillade mig nærmere at omtale disse, men som Indledning kun sige dette, at man saavel heroppe i det høje Ting som nede Folketinget har været paa det rene med, at der var god Grund til at søge en Lovordning med Hensyn til Fremstillingen og Benyttelsen af sammenpressede Luftarter, paa Grund af de Farer, som ere forbundne med saadan Fremstilling eller Benyttelse. Fra Regeringens Side var Forslaget, saaledes som det blev fremsat her for det høje Ting, væsentligt grundet paa det Hensyn, at man her stod over for et Omraade, hvor man ikke tidligere havde forsøgt sig, det var et Forsøg, man maatte gøre, og det var vanskeligt at finde bestemte Regler. Derfor søgte man en Bemyndigelse til at ordne det paagældende Forhold gennem kongelig Anordning. De Bestemmelser, som indeholdtes i Regeringsforslaget, gik væsentligt ud paa, at der ved saadan kongelig Anordning kunde træffes Regler for Indretningen af og Tilsynet med de til Sammenpressing af Luftarter benyttede Apparater og Maskiner paa Landjorden, og i Forbindelse dermed for de Pligter, som i saa Henseende paa-hvile Ejere og Brugere af saadanne — endvidere paa at fastsætte ligeledes gennem kongelig Anordning bestemte Forskrifter for, hvorledes enhver Beholder med sammenpresset Luft skulde indrettes og prøves, og ved denne Anordning kunde der tillige gives Bestemmelser om, hvad der vilde være at iagttage som Følge af Benyttelsen og Opbevaringen af saadanne Beholdere. — I Folketinget har man stillet sig saaledes over for Sagen, at man har været villig til at gaa til Forskrifter, der kunde drage Ansvar med sig for vedkommende Fabrikanten, medens man derimod har ment, at der ikke var tilstrækkelig Grund til at opstille Forskrifter, som kunde paaføre Ejeren eller Brugeren af de paagældende Maskiner eller Beholdere Ansvar. Derfor ere de Bestemmelser, som indeholdtes herom i Regeringsforslaget i §§ 1 og 2, gaaede ud. Der er ganske vist i § 1 indsat en Bestemmelse om et aarligt Eftersyn af den Trykmaaler, som findes ved saadanne Apparater til Fremstilling af sammenpressede Luftarter, men dette Ef-

tersyn er i Virkeligheden ikke meget effektivt, saaledes som det er ordnet fra Folketingets Side, thi det maa ikke foretages oftere end, at der mellem to Eftersyn ligger et Tidsrum af mindst 1 Aar. Ikke heller er det nærmere angivet, hvilket Ansvar der gennem Eftersynet kunde paaføres Ejeren eller Brugeren. — Allerede herved er jo det foreliggende Forslag blevet begrænset ikke saa lidt, men dertil kommer saa, at der paa et andet Punkt har været en Vanskelighed. Man havde fra Regeringens Side henlagt Eftersynet under Fabrikinspektoratet, men da det Arbejde, der vilde være forbundet med Eftersynet, vilde komme til at fordele sig meget ulige paa det Personale, der hører under Fabrikinspektoratet, var Sagen ordnet saaledes, at der skulde betales for Eftersynet. Betalingen skulde ganske vist indgaa i Statskassen, men saaledes, at Justitsministeriet var bemyndiget til at anvende det indkomne Beløb til Honorarer for Personalet under Fabrikinspektoratet. Dette har man i Folketinget ment var urigtigt. Man har holdt paa, at Fabrikinspektoratets Personale ikke burde modtage Honorar for Arbejde, som det udførte ifølge dets Bestillingspligt, men at man, hvis Personalet ikke kunde overkomme det forøgede Arbejde, som en ny Lov om det her omhandlede Emne maatte medføre, hellere maatte gaa til at forøge Personalet.

Jeg har her angivet de væsentligste Forandringer, der ere skete i Forslaget. Saaledes som det vil ses, var en af Indvendingerne den, at man har overladt for meget til Fastsættelse ved kongelig Anordning; dette gjaldt nemlig de Pligter, som skulde paa-hvile Ejere og Brugere af de paagældende Maskiner og Beholdere. Her var Regeringen stillet frit med Hensyn til Indholdet af den kongelige Anordning, og det mente man fra Folketingets Side var for stor Myndighed at give Regeringen. At det var en stor Myndighed, kan ikke bestrides, om den var for stor, derom kan diskuteres, men sikkert er det, at hvis man vil gaa den Vej, som der her er Spørgsmaal om, er man, som jeg før har sagt, inde paa et Omraade, hvor man ikke har tilstrækkelig Erfaring, og der er ganske sikkert ikke andet at gøre, end at gaa frem forsøgsvis, og saaledes kan det vel forsvares, naar man har villet lægge Afgørelsen af, hvilke Regler der skulde gælde her, under Administrationen. Imidlertid skal jeg erkende, at naar der mødes Modstand paa dette Punkt, kunde der vel